

סִדְרַ חַלְמֹוד לִלְזֶם ד' מְנַחָּם אָב:

סִדְרַ קְלָקוֹטִי מַאוֹקָרִיּוֹן חַנְקָאַצְּבָאַז:

הַתּוֹרָה כ-

שִׁיחַ לְאַב הַחֲדֵשׁ, שְׁבָרוֹת, אָזְתָּה ד'

צָרִיךְ להרחיק משברות, ולדקך שלא לשנות יותר מיכלו, כדי שלא יבוא לידי שברות, כי מעט השחתה לפיה הצריך הגוא טובה להרחב דעתו. ודע, כי הדעת מלכש בחסדים, וכששותה במדה בראשו לערכו, איזי גתרחוב דעתו ונתרוזם מהו, ואיזי גגדליין החסדים ביותר עליידי השחתה. כי בשגת רוזם הדעת, גתרוממיין וגגדליין החסדים, כי הדעת מלכש בחסדים בג"ל. ועל זה אמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ערובין ס"ה): "כל המפתח בינו, יש בו מדעת קונו". 'מפתחה' דיקא, בחינת חסדים, שעליידי היון גגדליין החסדים. וזהו מפתחה – שעליידי הגדלת החסדים הוא מפתחה ומפתחים, אף-על-פי שלא היה ראוי להפתחות לפי חסדים סתם, והיה יכול להיות רגוז, אבל על-ידי הגדלת החסדים על-ידי היון הוא מפתחה בג"ל. אבל השותה יותר מדי ומשתבה, איזי אדרבא, מתקברין תקפת הגבורות, ונעשה בעם ורגוז, ולפעמים מתקברין גבורות דספרא-אחרא, ויובל לבוא לידי רעות וכו', חם ושלום:

וְדֻעַ, שעליידי שברות שוכחין כל המצוות והאותיות שזכה משה רבנו, עליו השלום. כי משה הוא מלכש בכל אחד ואחד מישראל, בכל איבר וαιבר, ומזקיר כל איבר וαιבר, שיעשה המוצהה השיכחה לאותו איבר. כי רמ"ח מכות בנגד רמ"ח

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'גלו מִשְׁפָּט פָּזָה רְצִית אַצְּבָל "אַנְךָ שְׂדֵךְ מִקְוָה שְׂדֵךְ רְבָבָה עַזְּחָה תְּקֹזָה לְפָלָל" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נְצָחָת" ש"ע"י ישיבת תיקון המידות 30

אִיבָּרִים. וּעַלְיכֶם מְשָׁה גָּקָרָא מְחַלְקָה (דִּבְרִים ל"ג), שַׁהוּא גִּימְטְרִיאָה רְמִ"ח, שְׁמַזְכִּיר רְמִ"ח מִצּוֹת בְּגַ"ל. וּעַלְיִדִי הַשְׁכָרוֹת שׂוֹכָח אָוֹתָם, בְּבִחִינָת (מְשֻׁלִי ל"א): "פָּנוּ יִשְׁתַּחַת וַיִּשְׁבַּח מְחַקָּק", שְׁעַלְיִדִי הַשְׁתִּיה וְהַשְׁכָרוֹת שׂוֹכָח רְמִ"ח מִצּוֹת שֶׁל מְשָׁה בְּגַ"ל. וְהַתְּלִבְשׁוֹת מְשָׁה בְּאִיבָּרִים זוּהוּ בְּעַצְמוֹ בְּבִחִינָת הַתְּלִבְשׁוֹת הַדָּעָת בְּחִסְדִים בְּגַ"ל. כִּי מְשָׁה הוּא הַדָּעָת, וְהִאִיבָּרִים הֵם רְמִ"ח, בְּבִחִינָת אֶבְרָהָם אִיש הַחַסֵד, שַׁהוּא גִּימְטְרִיאָה רְמִ"ח אִיבָּרִים:

הַזְּדָה סִבְתָּה

מי שַׁהוּא פָּרְגָּמִיחָדֵש אוֹ מְגַהֵג, (שְׁקוּרִין רֹגִירִיר), וְהוּא מְגַהֵג בְּכְשָׁרוֹת וּבִישָׁר, וּרֹאָה וּמְסַתְּבֵל לְהַטִּיל הַמְּשִׁיאָוי עַל כָּל אֶחָד כְּרָאוֹי לוֹ, בִּפְיַי מה שְׁמַעַרְיךָ אַת כָּל אֶחָד בַּיּוֹשֵׁר לְהַכְּבִיד עַל זה וְלִתְקַל עַל זה כְּרָאוֹי, עַלְיִדִי זה מְבָטֵל הַאֲרָבָע מְדוֹת רְעוֹת, דְּהִינוּ 'עֲבוֹדָה זָרָה' 'זְגָלָוי' 'עֲרִיוֹת' 'שְׁפִיכוֹת-דְּמִים' 'זְלִשּׁוֹן הַרְעָע'.

וְהַסּוֹד - כִּי הַגָּדֶר שְׁגֹזְדָרִין צְרִיכִין לְשָׁלָם מִיד, וְהַמְּאַחַר גַּדְרוֹ גּוֹרָם אֶלָו הַאֲרָבָע מְדוֹת הַגַּ"ל. בְּדָאִיתָא בְּמִדְרָשׁ (וַיָּקָרָא פָּרָשָׁה לוֹ), שְׁלָמֵד מִיעָקבָב, שְׁבָשְׁבֵיל שַׁאֲחָר גַּדְרוֹ בָא לִידִי אֲרָבָע הַגַּ"ל. 'עֲבוֹדָה-זָרָה' - שְׁגָאָמָר: "הָסִירוּ אֶת אֱלָקִי הַגָּבָר". 'זְגָלָוי' 'עֲרִיוֹת' - "זְוַתְּצָא דִינָה" וּכְוֹן 'שְׁפִיכוֹת-דְּמִים' - בְּשָׁכְבָם. 'לְשֹׁוֹן הַרְעָע' - "זְוַיְשַׁמֵּע אֶת דְּבָרַי בְּגַי לְבָזָן". וְאִיתָא (שם), שְׁבָשְׁבֵיל שְׁרָאָה מְשָׁה בְּסִבְלֹות בְּגִי-יִשְׂרָאֵל, בְּמוֹ שְׁפָתּוֹב: "זְוַיָּרָא בְּסִבְלֹותָם", דְּהִינוּ שְׁגַתְנוּ לִב עַל סִבְלֹותָם, שְׁהִיוּ מְכַבִּידִין עַלְיָהָם, וְהַעֲבוֹדָה הַשִּׁיקָד לְאִיש גַתְנוּ עַל אַשְׁתָה, וּבָנָן לְהַפְּךָ, וְהִיה מְשָׁה מְסַתְּבֵל עַל זה, וְהַפְּךָ הַדָּבָר וְגַתְנוּ עַל כָּל אֶחָד הַעֲבוֹדָה הַרְאָוי לוֹ, מַה שְׁרָאָוי לְאִיש וּכְוֹן, וּבָנָן בֵּין אֲנָשִׁים בְּעַצְמָנוּ הַסַּתְּבֵל לְתָנוּ עַל כָּל אֶחָד מַה שְׁרָאָוי לוֹ. וְאָמָר

לו השם יתברך למשה, שעלי-ידי זה תזכה להתרת גדר, שגא אמר בו גמ' בין איש לאשתו וכו'. גמ' שא שעלי-ידי שמסתכלין להעריך כל אחד בראשו, עלי-ידי זה זוכין להתרת גדרים, ועל-ידי זה נצולין מארבע מדות הניל, בג"ל. והבז:

הַזְּנוּןָה כָּחַ

דע, שיש חלוקים בין התורות, כי יש תורה שלא נתגה אפלו לדרש, ויש תורה שנתגה לדרש ולא נתגה בכתב. ויש שנתגה בכתב, ובמו שמצינו שאמרו רבותינו, זכרו גם לברכה (גטין ס): 'דברים שבعل-פה - אי אתה רשאי לאמרם בכתב' וכו'. מי שידע להבחין ולהכיר בין התורות,இזהו נתגה בכתב, ויאיזהו לא נתגה בכתב - הוא יכול להכיר את איש ישראל בין האמות, ואפלו אם אחד מישראל עומד בין כמה אמות, יכול להכירו.

ומוד זה מראנו בפסוק (הושע ח): "אָכַתְּבֵלְוּ רַبֵּי תֹּרְתֵּי כְּמוֹ זָר נְחַשְׁבּוּ" (ילקוט שם). הינו בשפטם בין רבי תורה, הינו רב יותר מהרائي, מהינו שפטם בין מה שלא נתן בכתב בג"ל, אזי "במו זר נחשבו", הינו שאין יוכל להכיר את ישראל, ובמו זר נחשב אצלו, שגדמה לו לזר ולגברי, וכן להפ"ה, שיעוכל לטעות על הגברי שהוא ישראל בג"ל. כי עקר ההבדל שבין ישראל לאמות הוא בבחינת מה שלא נתן בכתב, בחינת תורה שבعل-פה. כמו דאיתא (עין מ"ר תשא פ' מו הובא בתוספות גיטין ס: ד"ה מתמה וע' ירושלמי פאה פ"ב), 'שבשביל זה נתגה תורה שבعل-פה, מחתמת שצפה שיהיו ישראל בגלות, ועתיקו האמות לעצמן תורה שבכתב, על-בון נתן לנו תורה שבعل-פה, שזה אינם יכולים להעתיק, מחתמת

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר ל'תלה בזקן מזוזה תחת זקן כל אשר לא צפַת פזוזה שדרך ואחד מספריו רבץ זהה תקוץ לבעל

שַׁהוּא בָּעֵל-פֶּה'. גַּמְצָא שִׁעָּקָר הַהֲבָדֵל וְהַיְתָרוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַל
הָאָמֹת הוּא בְּחִינַת תֹּרַה שְׁבָעֵל-פֶה, שֶׁלֹּא גַּתָּן לְכַתְּבָ. וַיֵּשׁ בְּכָל
אַחַד וְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל חָלַק מִבְּחִינַת תֹּרַה שְׁבָעֵל-פֶה, שֶׁלֹּא גַּתָּן
לְכַתְּבָ. וּעַל-כֵּן מַיִּשְׁמַכֵּיר בֵּין הַתּוֹרוֹת שֶׁגְתָנוּ לְכַתְּבָ וְשֶׁלֹּא גַּתָּנוּ
לְכַתְּבָ, הַזָּא יִכְׁזֶל לְהַכְּרִיר בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאָמֹת, כִּי זֶה עֲקָר הַבְּדִילָם
פָּנָ"ל:

תּוֹרָה

בְּשַׁאֲרָעַ שְׂאֵלָה בְּבֵית הָאָדָם עַל-יִדִּי תַּעֲרַבְתָּ אֶפְור בְּהַתֵּר,
וְאֵין בְּהַתֵּר כִּי לְבִטְלָה אֶת הָאֶפְור – בָּזֶה מְרַאֵין לוֹ,
שְׁפָגָם בְּאַיִּזָּהוּ יְחִזְקָה שֶׁל מְעַלָּה. כִּי כָל הַיְהוּדִים וְהַזּוּגִים هֵם בְּחִינָת
בְּטוּל אֶפְור. וְזֶה בְּחִינָת זֶאָסֶר לְנָנוּ אֶת הַאֲרוֹסָות וְהַתִּיר לְנָנוּ אֶת
הַגְּשֻׁוֹאות'. גְּמַצָּא שֶׁמְאֶפְור נִعְשָׂה הַתֵּר, כִּי בְּתַחְלָה הִיא אֲרוֹסָה,
וְאֹז הִיא אַסּוֹרָה, וְאַחֲרַ-כֵּד נִعְשִׂית הַתֵּר בְּגַשְׁוֹאֵין. וְעַל-כֵּן גַּם בְּזַוְוג
הַתְּחִתּוֹן שֶׁל זֶה הַעוֹלָם נִאָמֵר (תְּהִלִּים ס"ח): "אֱלָקִים מֹשִׁיב יְחִידִים
בִּתְהָ", הִינוּ זַוְוגִים. כִּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רְבוֹתֵינוּ, זְכַרְזָנָם לְבָרְכָה, (סֹטָה
בְּ) זֶה הַפְּסוֹק לְעַבְיוֹן זַוְוגִים, אָזְוִי: "מֹצִיא אָסִירִים בְּכֹשְׁרוֹת", הִינוּ
שִׁגְעָשָׂה הָאֶפְור בְּשֶׁר וְהַתֵּר, בְּחִינָת בְּטוּל הָאֶפְור בְּגַ"ל. וְעַל-כֵּן
כְּשֵׁאֵין גַּתְבִּיל הָאֶפְור, וְהַשְּׁאֵלָה אַסּוֹרָה, הִיא סִימָן שְׁפָגָם בְּיִחְדָּה
שֶׁל מְעַלָּה, כִּי הַיְהָדָה הוּא בְּחִינָת בְּטוּל הָאֶפְור בְּגַ"ל:

סְרִירָה קַצְבָּאָר לְקַנְפֵּץ מְלֹאָתָן קַנְפֵּץ:

תורה כר

א צָרִיךְ לְהַרְחִיק אֶת עַצְמוֹ מִשְׁכְּרוֹת וְלִדְקָדֵק שֶׁלֹּא לְשַׁתּוֹת יוֹתֵר
מִיכְלָתוֹ. בַּי הַשׂוֹתָה יוֹתֵר מְדֹאי וּמִשְׁתְּפָרָה, אֲזַם תְּגִבְּרִין גִּבְּרוֹת

סָדֶר חַלְמֹד לִיּוֹם ז' מְנַחָּם אֲבָדָה
לְתַלְתָּן וְכֹא יַעֲבֹר

דִּסְטֶרֶא אֲחֶרֶא וְגַעֲשָׁה בַּעַם וְרָגֶז וַיַּוְצֵל לְבוֹא לִיְדֵי רְעוֹת וּכְיוֹן חַם וְשַׁלּוּם. וְדָעַ כִּי מְשָׁה רְבָנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלֹום הוּא מִלְבָשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיּוֹשֶׁרְאֵל בְּכָל אַיְבָר וְאַיְבָר וּמִזְכִּיר כֹּל אַיְבָר וְאַיְבָר שְׁיַעֲשָׁה הַמְצֹהָה הַשִּׁיכָה לְאוֹתוֹ אַיְבָר. כִּי רַמְמַח מְצֹוֹת בְּגַד רַמְמַח אַיְבָרים. וְעַלְיִדֵּי הַשְׁכָרוֹת שׂוֹכֵחַ אָוֹתָם:

תורה כז

א מי שַׁחֲזָא פְּרָגָס או מְגַהֵּיג וְהַזָּא מְגַהֵּיג בְּכִשְׁרוֹת וּבִישָׁר וּרְזָאָה וּמְסִתְפֵּל לְהַטִּיל הַמִּשְׁאוֹזִי שֶׁל מִסִּים וְאַרְנוֹגִיות עַל כָּל אֶחָד כְּרָאָוי לוּ בִּישָׁר לְהַכְּבִיד עַל זה וְלַהֲקָל עַל־זֶה כְּרָאָוי. עַל־יִדְיִזָּה מְבַטֵּל הַאֲרָבָע מְדוֹת רְעוֹת, דְּהַיּוֹנוּ עַבּוֹדָה זָרָה וְגַלְוִי עֲרָיוֹת וּשְׁפִיכּוֹת דָּמִים וּלְשׁוֹן הַרְעָעָה:

תורה כח

א יִשְׁ חָלוּקִים בּוּין הַתּוֹרוֹת. יִשְׁ שְׁגַתְנָה לְכַתְּבֵר וַיִּשְׁ שְׁלָא גַתְנָה לְכַתְּבֵר. וּמִ שְׁיֹודָע לְהַבְּחִין וּלְהַכְּבִיר בּוּין הַתּוֹרוֹת אֵיזָה גַתְנָה לְכַתְּבֵר וְאֵיזָה לֹא גַתְנָה לְכַתְּבֵר הוּא יִכְזַל לְהַכְּבִיר אֶת אִישׁ הַיּוֹשֶׁרְאֵלִי אֶפְלוּ אֶם עֻזְמָד בּוּין פְּמָה אָמוֹת:

תורה כט

א כְּשַׁאֲרָע שְׁאָלָה בְּבִית הָאָדָם עַל־יִדֵּי תְּעֻרּוֹבֹות אָפָור בְּהַתְּר וְאַיִן בְּהַתְּר בְּדֵי לְבַטֵּל אֶת הָאָפָור. בְּזֹה מְרָאִין לוּ שְׁפָגָם בְּאֵיזָה יְחִזְקָה שֶׁל מְעָלָה:

שְׁפָגָם שְׁפָגָם שְׁפָגָם שְׁפָגָם

נְד בְּיּוֹם שְׁנִי פְּרָשָׁת וַיְקַהֵל פְּקוּדִי נְסֻעָתִי מְגִיקּוֹל אַיִב וּעֲבָרָתִי הַגְּהָר בְּסֶפִינָה, וְלִגְתֵּי שֵׁם לִינְתֵּלִיה בְּעַבְרֵה הַשְּׁנִי, וְשַׁכְרָנוּ עֲגָלָה

אָזְלָן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
לְגַלִּי אָזְלָן פֶּזֶחֶת זָצַר לְגַלִּי אָזְלָן מִקְוֹה שְׂדֵךְ אָזְלָן פֶּסֶפֶרְץ רְבָבְץ אָזְלָן תְּזַקְוֹץ לְפָלְץ
חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוּעַ הַזָּכָאת "נְצָחָת וְאַגְּזָה" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות

לְגַסְעַ לְכֶפֶר שְׁיוֹשֵׁב שֵׁם רַבִּי מִרְדָּכָי, וְגַסְעַנוּ בַּיּוֹם שְׁלִישִׁי, וּבַיּוֹם
רַבִּיעִי בָּאָנוּ לְשֵׁם, וּמְצָאנוּ שֵׁם אִישׁ אֶחָד מֵאוֹהָבִינוּ וּשְׁמוֹ רַבִּי
מְאֵיר:

נה בְּלִילָה אוֹר לַיּוֹם חַמִּישִׁי בָּאָוֹ לְבִית רַבִּי מִרְדָּכָי הַגְּלֵל, בְּעֵת
שְׁרָצִינוּ לִיְשָׁבֵל לְסֻעַּדָּת עֲרָבִית, בָּאָוֹ לְשֵׁם שְׁנֵי אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד
רֶדֶב בְּשָׁנִים שְׁמוֹ רָאוּבָן שְׁבָא בְּסֶמוֹדָם מִאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְגַסְעַ עַמּוֹ רַבִּי
לִיטְמֵן שְׁיִשְׁלֵז לֹז אַשְׁה וּבַת בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַם זֹה הָיָה יִקְרֵר בְּעִינֵי
מַאֲדָמָה מִחְמָת שְׁרָאִיתִי שְׁבָכֶל מִקּוֹם שְׁאָגִי בָּאָוֹ לְשֵׁם מִדְבָּרִים מִאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל גַּם בְּעֵת שְׁהִיִּתִי בְּקַהְלָתִיקְדָּשׁ גִּיקּוֹלָאֵיב סְפִּרוֹ לֵי שֵׁם
שְׁבָאוֹ לְשֵׁם אֲנָשִׁים מִאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַם בְּעֵת שְׁגַסְעָתִי מִגִּיקּוֹלָאֵיב
לְכֶל הַמִּקְוֹמוֹת הַגְּלֵל גַּסְעַ עַמִּי שׁוֹחַטְזּוֹבּוֹדָק אֶחָד שְׁבָכֶר הָיָה מוֹכֵן
לְגַסְעַ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִכֶּר חֹזֶקֶת הַשְּׁחִיחָה שְׁלוֹ מִחְמָת זֹה, אֶחָד
אַחֲרֵכֶה גַּתְעַבְבָּמְאִיזָה טָעַם וּסְפִּרְעָמִי הַרְבָּה מִאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכֶל
הַדָּרֶךְ שְׁגַסְעָתִי עַמּוֹ וְגַם זֹה הָיָה יִקְרֵר בְּעִינֵי מַאֲדָמָה גַּם מִשְׁנֵי אֲנָשִׁים
הַגְּלֵל שְׁבָאוֹ לְרִ' מִרְדָּכָי הַגְּלֵל אֶחָד עַל פִּי שְׁלָא הָיָוֹ אֲנָשִׁים יִקְרִים,
אֶבֶל שִׁיחָתָם הָיָה גַּצְרָדָה לֵי לְכֶמֶה עֲנִינִים כִּי חֹזְקוֹ אֶזְתִּי בְּכֶמֶה
עֲנִינִים וְהַרְחָה בְּשָׁנִים שְׁבָא בְּסֶמוֹדָם סְפִּרְעָמִי שְׁיִשְׂרָאֵל רְחַמְנִים בְּגַיִ
רְחַמְנִים, וְעוֹזָרִים הַרְבָּה בְּכֶל מִקּוֹם שְׁבָאִים לְשֵׁם, בְּאַשְׁר בְּאַמְתָה
עוֹזָרִים לְהָם הַרְבָּה לְכֶל הָאֲנָשִׁים, שְׁגַסְעַוּ בְּעֵתִים הַלְּלוֹ שְׁעַבְרוּ
וְכֶל זֹה הָיָה גַּצְרָדָה לֵי לְשֵׁמָעַ, וּבְפִרְטָה שְׁהַשְׁיָחָה בְּעַצְמָה מִאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל הָיָה יִקְרֵר אֹז בְּעִינֵי מַאֲדָמָה:

נו בַּיּוֹם חַמִּישִׁי גַּסְעַ עַמּוֹ רַבִּי מִרְדָּכָי הַגְּלֵל לְאַדְעָסָא כִּי בְּכֶר הָיָה
מוֹכֵן בְּלֹא זֹה לְגַסְעַ לְאַדְעָסָם לְמַחְזָז חַפְצָז וְגַסְעַנוּ יְחִיד וּבָאָנוּ לְאַדְעָסָם
לְשָׁלוּזָם בַּיּוֹם שְׁשִׁי עֲרֵב שְׁבָתִיקְדָּשׁ פֶּרֶשֶׁת פְּקוּדִים:
נו בַּיּוֹם שְׁשִׁי עֲרֵב שְׁבָתִיקְדָּשׁ פֶּרֶשֶׁת וַיְקָהֵל פְּקוּדִי בָּאָתִי לְאַדְעָסָם,

זֶקְנָתָן וְכָא יַעֲבֹר

וְאַזְתּוֹ הַשְׁבָּת הָיָה פְּרִשְׁתָּפָרָה וְעַדְיוֹ לֹא הָאִיר הַשֵּׁם עִינֵּי לְמַצָּא
 רַמֵּז מֵה שִׁיכוֹת יִשְׁלַמְתָּפָרָה לְהַגְּסִיעָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲךָ בְּלִיל
 שְׁבָּת הָאִיר הַשֵּׁם עִינֵּי וּבָא עַל דָּעַתִּי חֲדוֹשִׁים גָּאִים עַל עֲגִינִּין פּוֹרִים
 וּפְרִשְׁתָּפָרָה שְׁהִיִּתִי עֹסֶק בְּעֲגִינִּין ذָה בְּמָה שְׁבָּוּעָת, עַל פִּי
 הַתּוֹרָה תָּקֻעוּ תּוֹכְחָה (לְקוֹטִי תְּגִינָּא ח') וּכְבָר בְּתַבְתִּי קָצָת מְעִינִין
 פּוֹרִים וּפֶסֶח אֲבָל מְעִינִין אֶרֶבֶע פְּרִשְׁיוֹת וּפְרִשְׁתָּפָרָה לֹא זְכִיתִי
 עַדְיוֹ לְכַתְּבָ, וְעֲגִינִּין פְּרִשְׁתָּפָרָה הָיָה שֵׁם דְּבָרִים גָּאִים מְעִינִין עַזְבָּן
 אָרֶץ וְאַזְבָּן שְׁהָוָא בְּחִינָת גְּדֹלוֹת וּקְטֹנוֹת יְחִיד שְׁזָה עַקְרָב שְׁלָמָות
 הַעֲגָנָה, בְּחִינָת 'בָּמָקוּם גְּדֹלָתוֹ שֵׁם אַתָּה מָזָא עֲגֹתָנוֹת', שְׁזָה
 בְּחִינָת מְחִין דְּגִדְלוֹת וּמְחִין דְּקָטָנוֹת שְׁשָׁגִיָּהֶם גְּכָלִים יְחִיד וּגְכָנָסִין
 כָּלָם בְּיַיחִיד בְּלִיל שֶׁל פֶּסֶח, שְׁזָה עַקְרָב שְׁלָמָות הָאָדָם, כִּי אָז זָכָה
 לִידְעָה מִפְּחוֹ לְעַמְדָה נָגֵד כָּל הַתְּאֻוֹת וּהַבְּלָבוֹלִים וְאַפְּ עַל פִּי כֵּן יְהִי
 עֲגָנוּ בְּאִמְתָּבְכִי בְּעֲגִינִּין הַעֲגָנָה טֹועִים הַעוֹלָם הַרְבָּה כִּמו שְׁשָׁמְעָנוּ
 מִפְּיו הַקָּדוֹש זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה (כִּמְבָאָר בְּלְקוֹטִי תְּגִינָּא) כִּי הָאָדָם צְרִיךְ
 לִיְדָעַ מִפְּחוֹ וּכְוֹ' וְזָה מְרַמֵּז בְּהַתּוֹרָה תָּקֻעוּ הַגְּיָל, שְׁמַבָּאָר שֵׁם
 שְׁעַקְרָב תְּאֻוֹת גָּאוֹף הָוָא עַל יְדֵי מְחִין דְּקָטָנוֹת וּכְוֹ', וּכְבָר בְּתַבְתִּי
 מְזָה לְעֲגִינִּין פּוֹרִים אֲבָל לֹא זְכִיתִי לְגָמָר הַעֲגִינִּין בְּשְׁלָמָות לְעֲגִינִּין
 פְּרִשְׁתָּפָרָה וְאֶרֶבֶע פְּרִשְׁיוֹת וּשְׁאָר עִינֵּי פֶּסֶח וּפּוֹרִים וּסְפִירָה
 הַעֲמָרָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ יְזִכְנֵי לְגָמָר וּלְכַתְּבָה בְּאַשְׁר הָוָא עֹזְרָנִי תְּמִיד
 בְּחַסְדֵּיו הַעֲצִימִים מַאֲדָ, תְּהַלָּה לְאַל חַיִּ, וְשֵׁם יִשְׁלַמְתָּפָרָה קָצָת
 לְעֲגִינִּין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּמְבָאָר בְּסֹוף הַתּוֹרָה הַגְּיָל, שְׁבָל הַעֲגִינִּין הַשִּׁיר
 שִׁירָתָר לְעַתִּיד שְׁהָוָא שִׁיר שֶׁל גְּפָלָאות וְהַשְׁגָּחָה הָוָא הַהֲנָהָגָה שֶׁל
 אָרֶץ יִשְׂרָאֵל וּכְוֹ':

וְעַמְדָתִי בְּאֶדְעָם בְּבֵית רַבִּי הַעֲגִיד מִגְעָמִירּוֹב, וְשֵׁם הָיָה אָוֹרְחִים
 וּבָהָם הָיָה אָוֹרָה אֶחָד מִטִּירָאָוִוִּיצָע שִׁישׁ לוֹ שִׁיכוֹת קָצָת לְהַרְבָּ

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר ל'תְּרִיבָה
ל'תְּרִיבָה מִזְמָרֶת זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

מִפְאֹוֶרֶן, וְשָׁוֹם אָדָם לֹא גַּבְגָּס אֲצַלִּי בְּלִיל שְׁבָת רָק בְּבָקָר
בְּסֻעַדָּת שְׁחִירִת בָּאוּ קִצְתָּא אֲנֵשִׁי גַּעֲמִירֹזֶב שְׁגַתְאַכְסָנוּ בְּבֵית רַבִּי
צְבִי מִגְעַמְירֹזֶב אֶחָד מַאֲנֵשִׁי-שְׁלוֹמָנוּ, וְדִבְרָתִי עַמְּהָם קִצְתָּא אַחֲרָ
גַּמָּר סֻעַדָּת שְׁחִירִת בְּתוֹכָם הִיה אֶחָד מֶלֶא-אֲדִיזֵין שְׁמוֹ רַבִּי אַיְצִילָעַ:

כָּרְבָּלָה וְעַמְּדָה בְּעִירָה

תלמיד תורה

ה עליידי למוד התורה נתקבלים כל התפלות וכל התבקשות, והחן וחוšíבות של ישראל גתעה ונתרומים בפני כל מי שצרכין בגשמיות ורוחניות (ליקוטי מוהר"ן א).

ב עליידי עסְק הַתּוֹרָה בְּכֵחַ גוֹתֶן כִּח לְמַלְכֹות דָקְדָשָׁה שְׂתַתְגָּבָר,
ומְגֻבֵיר הַיִצְרָר הַטּוֹב עַל הַיִצְרָר הַרְעָא (שם).

ג עליידי עסְק הַתּוֹרָה יִכּוֹל לְזֹפּוֹת לְהַבִּין הַרְמָזִים מִכֶּל הַדְּבָרִים
שֶׁבָעוֹלָם לְהַתְּקִרְבָּה עַל יָדֵם לְהַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, וְאַפְלוֹ בָּמְקוּם חָשֵׁךְ
וְאַפְלָל, שֶׁגְדַּמָּה לְכָאוֹרָה שֶׁשֶּׁם קָשָׁה לְהַתְּקִרְבָּה לְהַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, גַּם
שֶׁם יִאֲיר לוֹ הַשְּׁכָל הָאֶמֶת לְמִצְאָה גַּם שֶׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ
וְהַתְּקִרְבָּה מִשֵּׁם דִּיקָא לְהַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ (שם).

ל אין אדם עוצר עברה אלא אם כן נCONSנס בו רוח שטות, על-כן כל אחד בפי העברות והפוגמים שעבר ופגם, כמו כן הוא משגע ממש. על כן נמצאים כמה מיני שגעון ברוב בני אדם. זה תקון לזה הוא עסוק בתורה, כי התורה היא כלל השמות של הקדוש ברוך הוא, שבזה מכניין היוצר הרע ומגרשין השגעון ורוח שטות שנדבק באדם עליו עונתו (שם).

ה גם זוכין על-ידי עסוק התורה להציג מוגלי ערומות של היצר
תרע, מה שעלה-פי רב אין מסת את האדם לעברת תכף, רק

בתחלה מתרבש את עצמו במצוות וכו'. ועל-ידי עסוק התורה זובין לשכל אמתו ולהגצל מכל זה (שם).

ו תורה ותפלה הם מחזיקים זה את זה ומAIRIN זה זה (שם ב).

על-ידי למود גمرا בלילה, חוט של חסד נמשך עליו ונצל ממחשבות שלא לשם, ועל-ידי זה מתקן קול הגינה שלא יזיק לו שמיעת קול גינה דסטרה אחרא שמצחת הרבה מאד לעבוזת הבורא יתברך, וזוכה להקים הגינה דקדשה שיובל לדבק את עצמו להשם יתברך עליידי זמירות וגוננים, ועל-ידי זה מקימין ומעליין מלכות דקדשה, וזובין להתגשותו ויובל למשל בכל מה שירצה. גם יכולין לזכות לבחינת גבואה (שם ג).

ה על-ידי למוד פוסקים עליידי זה מפריישין וمبرריין הטוב מהרע, ומגרשין וمبادליין הרע מכל הארבע יסודות שהם כלל כל המדות שזה עקר תקון האדם. ועל-ידי זה נגמר ויוצא מכח אל הפעל הדבר שהתפלל עליו, וגთמא באקשתו, ויובה להשפיל החולקים והמתנגדים עדי ארץ (שם ח).

קדר טפערן מועלות חזקיה:

והודיע הממגה הדבר הזה להגבור: באשר שהוא הولد עם לבקש מקום החרב, ובוגתו, אולי יובה בדרך הלוכו למצא את המלך ואגשו ענה ואמר הגבור: גם אני אלק עמה ושה הגבור עצמו, כדי שלא יבינו אלו האנשים שהלכו עם הממגה שזהו הגבור הניל, עליו שגה עצמו, והלא גם כו עם הממגה וגתיישבו, שיוודיעו הדבר להבעל-תפלה והואודיעו לו ואמר בעל-תפלה, שגם הוא ילך עם, והלא אליו הם בעל-תפלה וזכה בעל-תפלה לאנשים שלו שייתפללו על זה שיצליהו שם דרכם, שייצו למצא המלך עם אנשיו הניל, כי תמיד היה בעל-תפלה מתפלל על זה,

זֶקְנָה נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'ג' ליל ← אֵשֶׁט רְפָאָת זְצִיָּל "אֵשֶׁט אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁרֶד בְּסֶפֶרֶת רְבָבָע עֲזִיז תְּקֹזָע לְפָלָע" ←
"חַק נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּכָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׂבִּת תְּיקַוְן הַמִּידּוֹת 30

וְהִיא מִצְוָה לְאָנָשָׁיו וְהִיא מִתְקֹזָע לְהָם תְּפִלוֹת שְׁיִתְפִּלוּ עַל זה,
וְעַתָּה הַזָּהִיר אָוֹתָם בְּיוֹתָר, כִּשְׁהַלְךָ אֶל הַמִּמְגָה וְהַגְּבוֹר לִילְךָ עַמָּם
לְבִקְשָׁ אֶת הַמֶּלֶךְ וְאָנָשָׁיו בְּגַ"ל, שְׁיִתְפִּלוּ עַל זה תְּמִיד לְזִבּוֹת
לְמִצְאָ אָוֹתָם וּבָא הַבָּעֵל-תְּפִלָּה אֶל הַמִּמְגָה וְהַגְּבוֹר הַבָּעֵל, וּבְזָדָאי
הִיא בִּיגִיהָם שְׁמַחָה גְּדוֹלָה, שְׁמַחוֹת וּבְכִזּוֹת בְּגַ"ל, וְהַלְבּוֹ שְׁלַשְׁתָּן
יחֶד, דְּהַיָּנוּ הַמִּמְגָה וְהַגְּבוֹר וְהַבָּעֵל-תְּפִלָּה וְהַאֱלֹהּוֹת הַבָּעֵל, דְּהַיָּנוּ
הַעֲשֵׂירִים גְּדוֹלִי הַמִּדִּינָה הַבָּעֵל (שְׁהָם נִקְרָאים שְׁם בְּמִדיְגָתָם אֶלְקִים בְּגַ"ל
) הַלְבּוֹ עַמָּהָם.

פְּנַךְ רְשָׁקָהוּ שְׁרָאָה הַזְּמָפָנִים

סימן תקעה (א) סדר תעניות שמתענין בארץ ישראל על
הגשמיים כך הוא הגיע י"ז במרחxon ולא ירדו
גשמיים מתחילה תלמידי חכמים בלבד להתענות ג' תעניות ב'
וה' וב' וכל התלמידים ראויים לכך ודין תעניות אלו כדיין תענית
יחיד: (ב) הגיע ר"ח כסליו ולא ירדו גשמיים בית דין גוזרין שלשה
תעניות על הציבור ב' וחמשי וב' וכל העם נכנים לבתי כנסיות
ומתפללים וזועקים ומתחננים בדרך שעושים בכל התעניות: (ג)
עמדו אלו ולא נענו בית דין גוזרין עוד ג' תעניות על הציבור ב'
וחמשי וב' וב אלו מפסיקין מלאות מבוד יום ואסורים בהם
בעשיית מלאכה ביום אבל לא בלילה ואסורים ברחיצת כל הגוף
בחמין לפיכך נועלין את המרחצאות אבל פניו ידיו ורגליו בחמין
וכל גופו בצדן מותר ואסורים בסיבה אלא אם כן הוא להעיר
את הזומה ואסורים בהם בתשmiss המטה וכן אסורים בגעילת
הסנדל בעיר ומתפלליין בבתי כנסיות ומתחננים כבשאר תעניות:
(ד) עמדו אלו ולא נענו בית דין גוזרין עוד שבע תעניות על
הציבור שני וחמשי ושני וחמשי ושני ואסורים וכל מה

שאסור בשלשה שלפni אלו אסור אף באלו ויתירין אלו שמתרישין בהם בשופר על הברכות שמוסיפים בהם ומתרפים ברחוב העיר ומורידין זkon להוכיהם ומוסיפין שש ברכות בתפלת שחרית ובתפילה המנחה ונועלים את החניות ובשני לעת ערב פותחין מעט (אותן החניות המוכרות אכילה ושתייה) (ב"י בשם רש"י) כדי שימצאו לknות לסעודה הלילה ובחמשי פותחין כל היום חניות המוכרות מאכל מפni כבוד השבת ואם יש להנות שני פתחים פותח אחד ונועל אחד ואם יש להנות אצתבא לפניו פותח בדרך בחמשי ואינו חשש: (ה) עוזרות ומnickות מתענות אבל לא בגין ראשונות ולא בז' אחרונות ומיהו לא יאכלו אלא כדי קיום הولد (ואסור להן להחמיר ולהתענות) (תשב"ז סימן תכ"ח): (ו) אחר שגוזרו י"ג תעניות אלו אם לא גענו אין גוזרין עוד והני מיili כשמתענים על הגשמיים לפי שכשערו אלו כבר עברו זמן הגשמיים ואין בהם תועלת אבל על שאר פורעניות מתענים והולכים עד שייענו: (ז) כשמתענים על הגשמיים ועברו י"ג תעניות אלו ולא גענו ממעטין במסא ומתן ובבנין של שמחה (א"ב כותלו נטה ליפול) (טור) וממעטין באירוסין ונישואין אא"ב אם לא קיים מצות פריה ורבייה וממעטים בשאלת שלום בין אדם לחברו ותלמידי חכמים לא ישאלו שלום אלא כנזופין וכמנודים למקום ועם הארץ שנתן להם שלום מшибין לו בשפה רפה וכבוד ראש ותלמידי חכמים לבדם חוזרים ומתענים ב', וחמשי וב' עד שיצא ניסן של תקופה ומותרין לאכול בלילה ובמלאה ובשאר הדברים ומפסיקים בראש חדש חנוכה ופורים יצא ניסן של תקופה והוא כשהגיע המשמש לתחילת מזל השור אין מתענים עוד שאין הגשמיים בזמן זהה אלא סימן קללה הואיל ולא ירדו כל עיקר בתחילת השנה:

צַק נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר

לְגָלוּז מִצְפָּר פָּזָה רַצְבָּת צַצְבָּל "אֶנְךָ אֱלֹהִים מִקְדָּשָׁה שְׂדָךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רַבָּנוּ שְׂחִידָה תְּקִוָּה לְפָלָל" 30 "חַק נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הווצאת "נְצָחָת וְנִצְחָה" שע"י ישיבת תיקון המידות

(ח) וכל זה המדרב שלא ירדו גשמיים כלל אבל ירדו ברביעה (פירוש המטר היורד להצמיח כל צמח ועשב האדמה נקרא רביעה מפני שרובו ומעבר את הקרקע כדבריibi כי כאשר ירד הגשם וגוי והולידה והצמיחה ונגמר) וצמחו העשבים והתחלו ליבש הרי אלו מתענים וזועקים עד שיורדו גשמיים או עד שיבשו הצמחים וכן אם הגיעו זמן הפסק או קרוב לו שהוא זמן פריחת האילנות בארץ ישראל ולא ירדו גשמיים הרי אלו מתענים וזועקים עד שיורדו גשמיים הרואים לאילנות או עד שייעבור זמן וכן אם הגיעו חג הסוכות ולא ירדו גשמיים הרבה כדי למלאות מהם הבורות והשיכין והמערות הרי אלו מתענים עד שיירד גשם הרαιי לבורות ואם אין להם מים לשתוות מתענין על הגשמיים בכל עת שלא יהיה להם מים לשתוות ואפילו בימות החמה פסקו הגשמיים בין גשם לגשם מ' יום בימים הגשמיים הרי זה מכת בצת ומתענים וזועקים עד שיורדו גשמיים או עד שייעבור זמן:

פָּרָר כְּקָטָן תְּפִלָּה הַזְּמָנָה:

תְּפִלָּה כת: זכ: {מיומל ע"פ תוכה ל"ע} "רְעֵה יִשְׂרָאֵל הָאָזִינָה נוֹהָג בְּצָאן יוֹסֵף יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הַזְּפִינָה" רבונו של עולם מלך מגהיג ומושל, מלא רחמים אשר חמלת עליינו בחמלתך הגדולה ושלחת לנו מושיע ורב גואל ישראל וקדשו, הוא משה רבינו עליו השלום, אשר הוציאנו מאפה לה אורה, מחשך לאור גדול, ונתנו לנו את התורה, והAIR עיניינו, וחדיעינו אמתת אמונהך הקדושה, ומעצם גדלהך הפלאתה היה יכול להAIR גם בהפחחות שבפחחותם במננו היום, להודיעו לכל גדלהך וגבורתך, לפकח עיניים עזירות, להAIR עיני כל ישראל אפילו אתם שעם בבחינת רגליין, שיוכלו להעמיק בדעותם להישג התבליית האמת מבל הבראים שבעולם לדעת ולהכיר אותה תתרברך לנצח, על

ידֵי כָּל הַבְּرִיאוֹת שְׁבָעוֹלִם, וְלֹהַתְקִרְבָּב אֶלְיָה וְלֹהַתְדִּבְבָּק בְּכָאָמֶת,
אֲשֶׁרִי הַדָּוֶר שְׂזִכּוֹ לְמִנְהִיגָּה, אֲשֶׁרִי עִינִים שְׂזִכּוֹ לְרָאוֹתָו, אֲשֶׁרִי
אָזְגִים שְׂזִכּוֹ לְשִׁמְעָן דְּבָרִי אֶלְקִים חַיִם מִפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ וְהַגּוֹרָא,
שְׁחִיַּתָּה שְׁכִינָה מִדְבָּרָת מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ:

שְׁכָא: "זַעַתָּה ה' אֶלְקִינוֹ אָבִינוֹ אָתָה", הַט אָזְגָה לְשׁוֹעָתָנוּ, "פְּקָח
עִינֵיכֶת וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ", וְחוֹם וְרָחָם עַלְינוּ, וְהֹרְגָנוּ וְלֹמְדָנוּ מַה
כְּעַשָּׂה עַתָּה, מַה גְּפֻעָל עַתָּה, אֶל מַיְגַּפְגָּה לְעֹזָרָה, "הַגִּידָה לִי
שְׁאַהֲבָה נְפָשִׁי, אַיְכָה תְּרַעָה, אַיְכָה תְּרַבֵּיז בְּצָהָרִים", הַזְּדִיעָנוּ נָא
בְּאַיִּזָה דָּרֶךְ גְּשׁוֹטָט לְבָקֵשׁ מִנְהִיגָּה אָמָתִי בָּזָה בַּי לְעַצְם שְׁפָלוּתָנוּ
וְחַלְיוּשָׁתָנוּ עַתָּה, וּכְלָנוּ אֵין פְּגִינוּ יִפּוֹת כָּלָל, אֵין מַי שְׁיוֹכָל לְעֹזָר
אָזְתָנוּ בַּי אִם רַבִּי וּמִנְהִיגָּה אָמָתִי שְׁיִהִיה בְּאָמֶת בְּבִחִינָת מֹשֶׁה
רַבָּנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלֹוּם, שְׁיוֹכָל לְהָאִיר גַּם בָּנוּ הַדָּעַת הַקָּדוֹשׁ שְׂזִכָּה עַל
יְדֵי זֶה לְבוֹא אֶל הַתְּכִלִית הָאָמָתִי, לְדָעַת וְלֹהַכִּיר אָזְתָךְ תִּתְבְּרַךְ
לְגַצֵּחַ, עַל יְדֵי כָּל הַבְּרִיאוֹת שְׁבָעוֹלִם, אֲשֶׁר כָּלִם גְּבָרָאוּ רַק בְּשִׁבְיל
זֶה, בְּדֵי שְׁיִזְבָּה הָאָדָם לְהַכִּיר אָזְתָךְ עַל יְדֵם, שְׂזָה עַקְרָב הַתְּכִלִית
שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה בְּכָלְלָוּ וּבְפִרְטָוּ וְאֵיךְ זֹכִין לְמִצְאָה מִנְהִיגָּה בָּזָה, אֵיה,
אִיפּוֹא הָוָא, אֵיה מִקּוֹם כְּבָודֹז, אֵיה הַעַצָּה וְהַתְּחִזּוֹלָה שְׂזִבָּה
לְמִצְאָז, בַּי אִם אָמַגָּם גַּם עַתָּה גְּמַצָּאים צְדִיקִים וּמִנְהִיגִי יִשְׂרָאֵל,
ה' עַלְיָהָם יִחְיֵי, וַיַּאֲרִיךְ יִמְיָהָם וַיְשִׁנּוּתֵיהֶם אֶבֶל הַלָּא כָּל הַמְּפָרָסִים
כָּלִם יוֹדוֹ בְּעַצְמָן וְלֹא יִבּוֹשׁוּ, שְׁאֵין לָהֶם זֶה הַפְּחַד שְׁהַזְּבָרָנוּ לְפִנֵּיהָ,
שְׁהָוָא הַפְּחַד שֶׁל מֹשֶׁה רַבָּנוּ, לְהָאִיר בָּנוּ הַדָּעַת הָזָה שְׁיִשְׁיגָכּוּ אֶחָד
וְאֶחָד הַתְּכִלִית הָאָמָתִי בָּזָה הָעוֹלָם מִכָּל הַדְּבָרִים שְׁבָעוֹלִם, אֲשֶׁר
לְכָךְ נַזְכָרָנוּ וְעַתָּה מַה גְּעַשָּׂה וּמַה גְּפֻעָל, מַי יִקּוּם בְּעִידָנוּ אָוי "מַי
יִקּוּם יַעֲקֹב בַּי קָטָן הָוָא":

שְׁכָב: מְרִיה דַעַלְמָא כָּלָא, מְרָחָם עַל הָאָרֶץ מְרָחָם עַל הַבְּרִיאוֹת,

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

לְגַלִּיה ^{אֲשֶׁר פָּזָה רַצְצָת אַצְּעָלָם} מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר אֲחֵר פָּסְפָּרֵץ רַבְבָּשׂ אֲזַחַד תַּקְזֹז לְפָלָם

30 ^{חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַנְצָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות}

אֲשֶׁר "נִחְיָת בְּכָזָן עַמְךָ בַּיָּד מֵשָׁה וְאַהֲרֹן" אֵיתָ רְחַמְנוֹתָה עַל יִשְׂרָאֵל עַם קָדְשָׁה עַתָּה, "עַל מֵי נִטְשָׁת מַעַט הַכָּזָן" הַזָּה, עַל מֵי עַזְבָּת אָוֹתָנוּ, חַלוּשֵׁי כְּחַבְּאֵלָה, פְּחֻזְתִּי עַרְדָּכְמָנוֹ הַיּוֹם רָאָה עַמִּידָתָנוּ דָּלִים וַרְקִים, אֲשֶׁר הַשְׁחָרוּ פְּנֵינוּ מִפְנֵי חַטָּאתֵינוּ, וְגַכְפָּה קֹמֶתָנוּ מִפְנֵי עַזְנוֹתֵינוּ אֶל מֵי נָנוּם לְעַזְרָה, "הַמָּאָם מַאֲסָת אֶת יְהוָדָה, אֵם בְּצִיּוֹן גָּעָלָה נִפְשָׁה, מִדּוֹעַ הַכִּירָתָנוּ וְאֵין לָנוּ מִרְפָּא, כִּי הַלְּשׁוֹם וְאֵין טֹב, וְלֹעֲתָמְרָפָא וְהַגָּה בְּעַתָּה" הַאֵם הַפְּקָרָת אֶת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל חַלְילָה, הַלֹּא כִּبְרָה הַבְּטַחַתָּנוּ שְׁאָפָלוּ בְּתַקְפָּה יִרְיָדָתָנוּ בְּעַמְךָ הַגְּלוּת הַזָּה בְּגֻוף וְגַפֵּשׁ כְּמָנוֹ הַיּוֹם, לֹא תַעֲזַבָּנוּ וְלֹא תִמְאַסֵּנוּ לְעוֹלָם, כִּמוֹ שְׁבָתוֹב: "וַיָּאֶפְתַּח גַּם זֹאת בְּהִזּוֹתָם בָּאָרֶץ אֹוִיבֵיכֶם, לֹא מַאֲסָתִים וְלֹא גַּעַלְתִּים לְכָלֹותָם, לְהַפְּרָר בְּרִיתִי אֶתָּם, כִּי אָנָּי ה' אֱלֹקֵיכֶם" וּכְתִיב: "וְלֹא דָבַר ה' לְמַחְזָת אֶת שְׁמָם יִשְׂרָאֵל מִתְחַת הַשְּׁמִים" וּכְתִיב: "כִּי לֹא יִטְשֵׁה ה' אֶת עַמְךָ עַמְוֹ בְּעַבְורָ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הַזָּאֵל ה' לְעַשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם" וּכְתִיב: "כִּי לֹא יִטְשֵׁה ה' עַמְוֹ, וְנַחַלְתָּו לֹא יַעֲזֵב" וּבְהַגָּה וּבְהַגָּה עוֹד הַבְּטַחוֹת הַרְבָּה אֲשֶׁר הַבְּטַחַת אֶת אָבוֹתֵינוּ לְעַזְרָנוּ וְלְהַזְשִׁיעָנוּ בְּכָל דָּזָר וְדָזָר וְעַתָּה עַתָּה אֵיתָ רְחַמְנוֹתָה אֵיתָ גְּפַלְאֹתָה, וְלֹפֶת "תְּהִיחָה עֲדַת ה' בְּכָזָן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹזֶעה" חָום וְחַמֵּל עַלְינָנוּ חָום וְרִיחָם עַלְינָנוּ וְזַבְּנוּ וְעַזְרָנוּ לְהַתְפִּיל וְלְהַתְחַגֵּן לְפָנֵיךְ עַל זֶה הַרְבָּה, לְצַעַק וּלְזַעַק "זַעַק גְּדוֹלָה וּמְרָה", וְלְבִכּוֹת לְפָנֵיךְ בְּכָל יוֹם עַל זֶה בְּדִמְעוֹת שְׁלִישׁ, עד שַׁתְּחַגֵּנוּ וְתַעֲגַנוּ וְתַחַמֵּל עַלְינָנוּ וְתַתְּזַנֵּנוּ רֹזֶעה יִשְׂרָאֵל מִנְהִיגָּה אֲמָתִי מִנְהִיגָּה רְחַמְןָם כִּמוֹ מֵשָׁה רְבָנוּ רֹזֶעה גָּאָמן, שְׁיוֹכָל לְעַסְק בְּתַקְוָנוּ לְהַשִּׁיבָנוּ אַלְיָד בְּאֹמֶת, וַיְאִיר גַּם בָּנוּ הַשְׁגָת דָּעַתָּה הַקְּדוֹשָׁה, וַיִּפְקַח עִיגִּי דָּעַתָּנוּ בְּקָדְשָׁה וּבְטַהָּרָה גְּדוֹלָה, שְׁגַזְבָּה גַּם אֲגַחָנוּ לְהַשִּׁיג הַפְּכָלִית הָאֲמָתִי מִכֶּל הַבְּרוֹאִים שְׁבָעוֹלָם, וְלַהֲכִיר

סְדָר חַלְמֹוד לִיּוֹם ז' מִנְחָם אֲבָת
לִתְרִיבָת

אוֹתֶךָ בְּאָמֶת וְלֹהַתְקִרְבָּב אֵלֶיךָ וְלֹהַתְדִּבְבָּךָ בְּךָ לְגִצָּחָה: